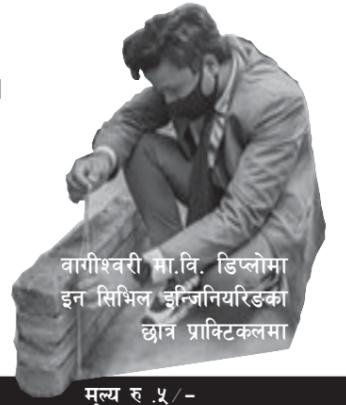

वागीश्वरी

The Bagiswori

वर्ष: १२

अङ्क: १

मङ्गलवार, ५ वैशाख २०८०

Tuesday, 18 April 2023

मूल्य रु. ५/-

प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत शिक्षाको पहुँच पुर्याउन आवश्यक
- सुनिल प्रजापति
अध्यक्ष, वागीश्वरी कलेज,
व्यवस्थापन समिति
पृष्ठ २

वागीश्वरीमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले पाएका छात्रवृत्तिको नामावली
पृष्ठ ४ र ५

अनुसन्धान व्यवस्थापन इकाई (RMC) को महत्त्व अन्तर्वार्ता
पृष्ठ ३

इमान्दार, कर्तव्यनिष्ठ र अध्ययनशील व्यक्ति : कृष्णानी सर
- तुलसीराम प्रजापति
पृष्ठ ८

नयाँ वर्ष २०८० सालको हार्दिक शुभकामना !

वागीश्वरी माध्यमिक विद्यालय वागीश्वरी कलेज वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट

४४ औं शिक्षक दिवसमा सेवा निवृत्त शिक्षक सम्मान

भर्ना अभियानबिना नै पर्याप्त विद्यार्थी भर्ना

निरु तमखु

भक्तपुर- सर्वजनिक माध्यमिक विद्यालय संयुक्त परीक्षा समितिको आयोजनामा ४४ औं शिक्षक दिवस तथा सेवा निवृत्त शिक्षक सम्मान कार्यक्रम स्थानीय वागीश्वरी मा.वि. कमलविनायकमा बुधवार २९ चैत गते सम्पन्न भयो।

नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे (रोहित)को प्रमुख आतिथ्यमा भएको उक्त कार्यक्रममा समितिअन्तर्गतका विद्यालयहरूबाट सेवा निवृत्त हुनुभएका शिक्षकहरूलाई दोसला ओढाई सम्मान गरिनुका साथै मायाका चिनोस्वरूप सरस्वतीको मूर्तिसमेत प्रदान गरिएको थियो।

कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि बिजुक्छेले शिक्षण पेसामा लागेर कसैले हीनताबोध गर्न नपर्ने बरु शिक्षकहरूले गौरव गर्नुपर्ने विचार राख्दै त्यसको लागि शिक्षकहरू पाठ्यपुस्तकमा मात्र सीमित नभई समासामयिक विषयमा पनि सधैं अद्यावधिक भइरहनुपर्नेमा जोड दिनुभयो।

पाठ्यक्रममा नभए पनि विद्यार्थीहरूलाई नागरिकशास्त्रको विषयमा अतिरिक्त कक्षा सञ्चालन गरेर शिक्षा दिन सके नयाँ पुस्तामा नागरिक भावनाको विकास हुने विचार राख्दै उहाँले ज्येष्ठ नागरिकको चेतनास्तरअनुसारका छुट्टाछुट्टै

आदर निकेतनको खाँचो औल्याउनुभयो।

सेवा निवृत्त शिक्षकहरूले शारीरिक र मानसिकरूपमा आफूलाई सक्रिय गरिराख्न सुझाव दिँदै विद्यार्थीलाई देशभक्तिको पाठ सिकाउन शिक्षकहरू देशभक्त नभई नहुनेमा उहाँले जोड दिनुभयो।

डलरको लोभले शासक दलहरूले एउटै शिक्षक सङ्गठनलाई फुटाएको चर्चा गर्दै उहाँले कार्यक्रममा लिखित मन्तव्य दिने परम्परा बसाल्नुपर्ने सुझाव दिनुभयो।

कार्यक्रममा नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घका केन्द्रीय अध्यक्ष ज्ञानसागर प्रजापतिले ४४ वर्षअघि भएका शिक्षक सङ्घर्षका घटनाहरू स्मरण गर्दै हाल प्राप्त सेवा सुविधा त्यही सङ्घर्षका उपलब्धि हुन् भन्नुभयो। अध्यक्ष प्रजापतिले देशको अर्थतन्त्र खस्कदै

जानु सरकारको असफलताभन्दा पनि पुँजीवादी व्यवस्था नै असफल हुँदै गएको हुँदा विद्यार्थीहरूमा पुँजीवादी व्यवस्थाको विकल्प समाजवादी व्यवस्थाबारे प्रचार प्रसार गर्नुपर्ने बताउनुभयो।

आयोजक परीक्षा समितिका अध्यक्ष एवं आदर्श आजाद मा.वि.का प्रधानाध्यापक श्रीकृष्ण किसीको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा उहाँले सामुदायिक स्कूलको शैक्षिक स्तर उठाउन शिक्षकहरूले अझ धेरै मिहिनेत गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो। सम्मानित शिक्षकहरूको तर्फबाट देवी माविका सेवा निवृत्त शिक्षक कृष्णगोपाल छुकांले आफ्नो शिक्षण अनुभव सुनाउनुभयो भने कार्यक्रममा वागीश्वरी माविका प्रअ कृष्णप्रसाद धन्छा र जोरपाटी माविका प्रअ हरिप्रसाद ढकालले पनि बोल्नुभएको थियो।

भक्तपुर- भक्तपुर नगरको पूर्वी भेगमा अवस्थित वागीश्वरी मावि जिल्लाभरिकै विद्यार्थीहरूको आकर्षणको केन्द्र बनेको छ। त्यसैले नयाँ शैक्षिक सत्रका लागि अन्य विद्यालयहरूले भर्ना अभियानको लागि ठूलो तयारी गरिँदा वागीश्वरी माविमा भने नियमित पठनपाठनबाहेक भर्ना अभियानका खास तयारी देखिँदैन।

वागीश्वरी माविमा प्रचारबिना नै पनि क्षमताभन्दा धेरै विद्यार्थी भर्ना हुन आउने गरेका छन्। यसको कारण वागीश्वरी माविको उत्कृष्ट व्यवस्थापन, नियमित पठनपाठन र दुई दशकदेखि हासिल गरिरहेको उत्कृष्ट नतिजा रहेको स्थानीय अभिभावकहरूले बताएका छन्।

विद्यालयका प्राचार्य कृष्णप्रसाद धन्छाका अनुसार चुस्त व्यवस्थापन, शिक्षक र कर्मचारीहरूको मेहनत र अभिभावकहरूको साथ समर्थन नै वागीश्वरीको प्रगतिको आधार हो। उहाँका अनुसार पूर्व प्रावि तहका कक्षामा २०/२५ विद्यार्थी बराबर दुई शिक्षक र १ आयाको व्यवस्था, आधारभूत तहमा ग्रेड शिक्षण पद्धति र मावि तहमा ३५ विद्यार्थी बराबर एक कक्षा सञ्चालन गरिएको छ। विद्यालयमा हाल प्रिनर्सरीदेखि एसकेजीसम्म २७६ जना, कक्षा १ देखि ५ सम्ममा ५७५ जना, कक्षा ११ र १२ मा १५८१ जना, खुला विद्यालयमा १८ जना, टेक्स कार्यक्रम र डिप्लोमा इन सिभिल इन्जिनियरिङमा १७७ जना गरी जम्मा ३८८१ जना विद्यार्थी शैक्षिक सत्र २०७९ मा रहेका छन्।

विद्यालयका प्रावि इन्चार्ज शिक्षक कृष्णमान मलेपतिका अनुसार वागीश्वरीमा विद्यार्थी भर्ना लिनका लागि भर्ना अभियान भनेर ठूलो मेहनत गर्न

परेको छैन बरु भर्ना हुन आएका विद्यार्थीहरूलाई सिट नभएका कारण सम्झाई बुझाई गरेर अन्य विद्यालयमा पठाउन परिरहेको छ। उहाँले कक्षा कोठा र शिक्षक जनशक्तिको क्षमता, योग्यताक्रमअनुसार विद्यालयले भर्ना लिएको बताउनुभयो। थप स्पष्ट पाउँदा उहाँले भन्नुभयो - 'शैक्षिक सत्र २०७९ का लागि कक्षा १-९ सम्मका लागि १ हजार फाराम वितरण गरिएको मध्ये करिब ४ सय जनालाई मात्र भर्ना लिन सकिएको थियो।

विद्यालयको सुरु तहदेखि उत्तीर्ण भई कक्षा चढेका विद्यार्थीलाई राखेर कक्षामा खाली भएको सिटमा मात्र भर्ना लिनै गरेका छौं।'

वागीश्वरी माविमा हाल प्लस टु शिक्षक दरबन्दीमा ३ जना, मावि दरबन्दीमा ११ जना, निमावि दरबन्दीमा १२ जना, प्रावि

दरबन्दीमा २९ जना ईसीडी दरबन्दीमा २ जना, प्रावि निजी स्रोतमा ४२ जना, प्लस टु तहमा निजी स्रोतबाट शिक्षक १०३ जना, कर्मचारी ३८ जना, टेक्स कार्यक्रमतर्फ शिक्षक र कर्मचारी गरी २७ जना गरी जम्मा २६७ जनाको जनशक्ति कार्यरत छन्।

शिक्षक मलेपतिका अनुसार विद्यालयमा नयाँ भर्ना लिनका लागि पहिले चैत्रको तेस्रो सातादेखि यस शैक्षिक वर्षको अन्तिम परीक्षा गरी नतिजा प्रकाशन गर्नेछ र अन्तिम सातामा मात्र नयाँ भर्नाको लागि फाराम वितरण गर्नेछ। उहाँले विगतमा जस्तै वागीश्वरीकै साप्ताहिक पत्रिका, मजदुर दैनिक, एफएम रेडियो, टेलिभिजनबाट भर्ना आह्वानको सूचना प्रशारण गरिने बताउनुभयो।

Bagiswori Secondary School

Admission Open

016610270, 016614391
Chymahasigh-9, Bhaktapur
bagisworischool.edu.np

Playgroup to grade 9

मजबूत इच्छाशक्ति भएका मानिसका निम्ति असम्भव भन्ने कुरा केही छैन। सम्भाव्यता भन्ने कुरा भविष्यलाई माया गर्ने मानिसका लागि मात्र रहेको हुन्छ। कोरियानी भाषामा असम्भव भन्ने शब्द नै छैन।
□ किम जोङ इल

सम्पादकीय

२०८० नयाँ वर्षको हार्दिक शुभकामना

वि.स. २०८० नयाँ वर्ष शुरु भएको छ। सर्वप्रथम वागीश्वरी प्रकाशन समिति सम्पूर्ण शिक्षक, विद्यार्थी, अभिभावक एवं शुभचिन्तकहरूमा हार्दिक शुभकामना अर्पण गर्दछ। समयचक्र निरन्तर घुम्दो छ। कालक्रममा संवत् निरन्तर स्वाभाविक रूपमा फेरिरहन्छ। यही समय चक्रसँग हामीले आफूलाई कति अगाडि बढाउन सकिरहेका छौं भन्ने यो समीक्षाको पनि समय हो। यस अर्थमा वि.स. २०७९ हामो लागि उपलब्धीमूलक भयो, के कति कमी कमजोरीहरू भए सिंहावलोकन गर्नु समय सान्दर्भिक हुनेछ।

२०७९ सालमा उपलब्धीलाई कसरी दिगो बनाउने वा थप उपलब्धीमूलक बनाउने अनि भएका कमीकमजोरीलाई कसरी सुधार गर्ने भन्नेमा विशेष ध्यान दिन सके २०८० सालको शुभकामना सार्थक हुनेछ। वागीश्वरी शैक्षिक सर्कलको लागि २०७९ एउटा कोशे ढुङ्गा रहने छ किनभने २०७९ मा वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट सञ्चालन आएको छ। विगत लामो समयदेखि प्रतिक्षारत बीबीए पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयको सम्बन्धमा पढाइ शुरु भएको छ। देशभरै उच्च शिक्षामा विद्यार्थीको सङ्ख्या घटिरहेको प्रतिकूलका बिचमा पनि वागीश्वरीमा विद्यार्थीको चाप विगतकै तुलनामा कायम हुनु सन्तोष मात्र नभई उत्साहजनकै मान्न सकिन्छ। अझ विद्यालय तहमा त विद्यार्थी भर्ना चाप थाम्ने हम्मे हम्मे हुनुलाई अत्यन्त उत्साहजनक मान्नु पर्दछ।

भौतिक पूर्वाधारको हकमा २०७९ भवन निर्माणको वर्षजस्तो रह्यो। कमलविनायक र च्यामासिंहमा भवन निर्माणले विद्यालय प्राङ्गण अस्तव्यस्त देखिएको थियो र अहिले ती भवनहरू निर्माण सम्पन्न भई शैक्षणिक प्रयोगका लागि उपयोगसमेत भैसकेका छन्। अब कक्षा कोठाको अभाव नहुने आशा गर्न सकिन्छ। अथवा थप विद्यार्थी भर्ना लिन सकिने स्थिति देखिन्छ। यही स्थिति वागीश्वरी कलेजले पनि निर्माणाधीन भवनको तला थपन काम पूरा गरेको छ। वागीश्वरीले विगत लामो समयदेखि निरन्तर भवन निर्माण गरेको गतिलाई अब केही वर्ष रोकेर पूर्ण रूपमा गुणस्तरीय शिक्षामा आफूलाई समर्पित हुने अवसर मिलेको छ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिले तनहुँ, कास्की रूपन्देही जिल्लामा नमुमा केही स्कूलहरू अवलोकन भ्रमणको व्यवस्था मिलायो। भ्रमण टोलीले तनहुँ दमौलीको सत्यवती मा.वि. कास्की पोखराको, जनप्रिय मा.वि., रूपन्देही बुटवलको कालिका मानवज्ञान मा.वि., नवीन औद्योगिक मा.वि र चितवन भरतपुरको नारायणी मा.वि र नारायणी बहुप्राविधिक शिक्षालयको अवलोकन गरी त्यहाँ गरिएका असल अभ्यासहरूबारे अन्तरक्रिया गरेर टोली फर्केको छ। भ्रमणमा देखिएका सकारात्मक कुराहरू वागीश्वरीमा पनि अनुशरण गर्न खोजिने नै छ। यसले वागीश्वरीको आकर्षण अरु बढ्ने अपेक्षा गर्नु सान्दर्भिक हुनेछ।

वि.सं. २०७९ धेरै शिक्षा दिएर गएको छ। समयले दिएको शिक्षा ग्रहण गरी २०८० लाई अझ सफल पार्नु हामी सबैको कर्तव्य हो। सबै जना कर्तव्य निष्ठ बन्न सके २०८० साल २०७९ भन्दा थप फलदायी होस् यही शुभकामना सम्पूर्ण शुभचिन्तकहरूमा शुभकामना !

सम्पादक मण्डल

संरक्षक
मोहनप्रसाद प्रजापति
कृष्णप्रसाद धन्छा
धन कुमार श्रेष्ठ

सल्लाहकार
ज्ञानसागर प्रजापति
पूर्णभक्त दुवाल

सम्पादकमण्डल
निरु तमखु
सोना थुया
वर्षा सुकुपायो
विनोद राजवंशी
सुमन वि.क.
सविता डाखुसी

प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत शिक्षाको पहुँच पुऱ्याउन आवश्यक

“वागीश्वरी”
भक्तपुरको मात्र होइन
देशकै नमुना शैक्षिक संस्थाको
रूपमा विकास हुँदै छ ।

सुनिल प्रजापति
अध्यक्ष, वागीश्वरी कलेज,
व्यवस्थापन समिति

वागीश्वरी माध्यमिक विद्यालय, वागीश्वरी कलेज र वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट कानुनी रूपमा अलग अलग सङ्स्था भए पनि हामी एउटै परिवारमा छौं। आपसी सहयोगले हाम्रा सबै संरचनाहरू संयुक्त रूपमा अगाडि बढिरहेका छन्। यसले ‘वागीश्वरी’ भक्तपुरको मात्र होइन देशकै नमुना शैक्षिक संस्थाको रूपमा विकास हुँदै छ। हामीले यसको थप विकास गर्ने कोसिस गरिरहेका छौं। हामीले नयाँ कलेज स्थापना गर्यौं। हाम्रो सामु थुप्रै चुनौतीहरू छन्। हामी कहिल्यै पनि चुनौतीबाट भाग्ने गर्दैनौं। बरु त्यसलाई अवसरको रूपमा कसरी परिवर्तन गर्न सकिन्छ, निरन्तर प्रयास गर्छौं र यही हिसाबले आजसम्म विभिन्न क्षेत्रमा सफलता पनि मिल्दै आएको छ।

हरेक नागरिकलाई आधारभूत शिक्षाको पहुँच पुऱ्याउने हाम्रो संविधानले ग्यारेन्टी गरेको विषय हो। प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत तहको अनिवार्य र माध्यमिक तह निःशुल्क गर्ने मौलिक हकहरूले प्रदान गरेको अधिकार हो। तर संविधानअनुसार नेपाली जनताले त्यो अधिकार पाइरहेका छैनन्। जस्तै अहिले कक्षा १ मा १४ लाख विद्यार्थीहरू भर्ना भएकोमा कक्षा १२ सम्म पुग्दा ३ लाख मात्रै बाँकी रहेको तथ्याङ्कले देखाउँछ। यति धेरै अर्थात् ११ लाख विद्यार्थीहरू कहाँ गए ? किन विद्यालय छाडे ११ लाख विद्यार्थीले ? यसबारे शिक्षाको जिम्मेवारी लिइरहेका पदाधिकारीहरूले छलफल गर्नुपर्ने, मनन गर्नुपर्ने विषय हो।

सामुदायिक विद्यालयमा विषयगत शिक्षकहरू नहुनु, विद्यार्थीहरूको हातमा समयमा पाठ्यपुस्तकहरू नपुग्नु, भौतिक पूर्वाधारहरू नहुनु जस्ता विषयहरू नै सामुदायिक विद्यालय र कलेजका चुनौती र समस्याहरू हुन्। यसले आज सामुदायिक विद्यालयहरूमा देशभरि हेर्ने हो भने भर्नादर बिस्तारै घट्दै गइरहेको छ। त्यसको ठिक विपरीत निजी क्षेत्रहरूमा भर्ना क्रम वृद्धि हुने गरेको देखिन्छ। वास्तवमा नेपाली जनताले कल्पना गरेको र संविधानले प्रत्याभूत गरेको भावना विपरीत छ। त्यसैले अहिलेको संविधानलाई पल्टाएर हेर्ने हो भने १२ कक्षासम्मको सम्पूर्ण अधिकार स्थानीय तहलाई दिइएको छ। त्यसलाई

आत्मसात् गर्दै भक्तपुर नगरपालिकाले नर्सरीदेखि कक्षा १२ सम्मको शिक्षालाई व्यवस्थित गर्ने कोसिस गरिरहेको छ। अहिले गुणस्तरको विकास हुँदै छ र नयाँ नयाँ पूर्वाधारहरू पनि निर्माण हुने क्रम जारी छ। तर आश्चर्यको कुरा के छ भने यहाँ शिक्षक महासङ्घ छ, त्यो शिक्षक महासङ्घ शिक्षा मन्त्रालयमा गएर ‘माध्यमिक शिक्षा कुनै पनि हालतमा स्थानीय तहलाई दिनुहुँदैन। स्थानीय प्रदेश र सङ्घको साभामा राख्नुपर्छ भनेर माग गर्दैछ। तत्कालीन शिक्षा मन्त्री देवेन्द्रराज पौडेलले त्यसमा ‘हुन्छ’ भनेर हस्ताक्षर गर्नुभएको छ। अर्थात् शिक्षक महासङ्घ र शिक्षा मन्त्रालयको बिचमा सम्झौता भइसकेको छ। हामीलाई आश्चर्य लाग्छ संविधानले नै १२ कक्षासम्मको सम्पूर्ण जिम्मेवारी स्थानीय तहलाई दिएको अवस्थामा मन्त्री जस्तो जिम्मेवार व्यक्तिले साभामा राख्ने भनेर सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्नुभएको छ। संविधानको विपरीत कुरा हो। यसको हामी आलोचना गर्छौं, विरोध गर्छौं।

जहाँ स्थानीय तह बलियो हुन्छ, स्थानीय तहलाई अधिकार सम्पन्न बनाउँछ, त्यहाँ राम्रो हुन्छ। उदाहरण धेरै टाढा जानुपर्दैन, भक्तपुर आफै एउटा उदाहरण हो। यसले हामीले विद्यालय र कलेजका साथीहरूसँग छलफल गर्ने गर्छौं। हामी बढी पढाउन र पास गर्ने भनेर मात्र होइन पढाएको ज्ञानलाई सिपमा रूपान्तरण गर्न सक्ने क्षमतावान् र देशभक्त नागरिकहरू तयार गर्ने हिसाबले पढाउनुपर्दछ। शिक्षकलाई, हामी निरन्तर आग्रह गरिरहेका छौं- ‘कुनै पनि मानिस जन्मिने बित्तिकै त्यो विशेषज्ञ भएर जन्मिने होइन’। जन्माउने ठाउँ विद्यालय हो, त्यस्ता विशेषज्ञहरू बनाउने ठाउँ कलेजहरू र विश्वविद्यालय नै हुन्। त्यसैले हाम्रा कलेजहरू हाम्रा विद्यालयहरू भावी विशेषज्ञ बनाउने थलोको रूपमा हामीले विकास गर्नुपर्छ। विश्वविद्यालयहरूलाई पनि हामीले त्यही रूपमा हेरिरेहेका छौं। हाम्रा विद्यालय, कलेजहरू विभिन्न क्षेत्रमा भावी उदाहरणीय व्यक्तित्व जन्माउन सक्ने खालका बनुन्। हामी त्यो हिसाबले कोसिस गरिरहेका छौं।

तर आज शिक्षालाई पनि किनबेचको वस्तु बनाइएको छ। मासिक हजारौं शुल्क उठाउने

विद्यालयसँग हाम्रो जस्तो सामुदायिक विद्यालय, कलेजहरू सँगसँगै प्रतिस्पर्धा गर्नुपर्ने अवस्था छ। निजी विद्यालयलाई अहिले पुरै निषेध गर्न सक्ने अवस्था त छैन, तर त्यसरी भन्दाभन्दै पनि धनी र गरिब पढ्ने छुट्टाछुट्टै विद्यालयहरू हुँदा समाजको वर्गीकरण शिक्षाबाट नै भइरहेको हामीले पाइरहेका छौं। त्यसैले त्यस्तो कुरा हराउनुपर्छ र त्यस्ता छुट्टाछुट्टै समाज वर्गीकरण गर्ने कुरा विद्यालयहरूबाट हराउनुपर्छ। त्यसको निम्ति भने सामुदायिक शिक्षा, सम्पूर्ण शिक्षा नै स्थानीय सरकार होस् या केन्द्रीय सरकार। सरकारको मातहतमा हुनुपर्छ। शिक्षाको सम्पूर्ण जिम्मेवारी र दायित्व सरकारको हुनुपर्छ।

शैक्षिक गुणस्तर परिक्षण केन्द्रको एउटा रिपोर्ट आएको छ। कक्षा १०का विद्यार्थी सिकाइ उपलब्धिको राष्ट्रिय परिक्षणको प्रतिवेदन मार्फत विद्यालय शिक्षा सम्पूर्ण विद्यालय शिक्षा अत्यन्त कमजोर हुँदै गइरहेको छ भनेर कक्षा १० को विभिन्न चरणलाई लिएर एउटा रिपोर्ट प्रकाशित गरिएको छ। त्यो रिपोर्टमा भनिएको छ। प्रतिवेदनअनुसार विज्ञानमा ६६ प्रतिशत, अङ्ग्रेजीमा ५१ प्रतिशत, गणितमा ४६ प्रतिशत, नेपालीमा ३४ प्रतिशत विद्यार्थीले कक्षा १० सम्मको अन्तिमसम्म सिक्नुपर्ने न्यूनतम विषयवस्तु सिक्न सकेको छैन। हाम्रो शिक्षा कहाँ छ ? यो सर्वेक्षणले देखाएका राष्ट्रिय तथ्याङ्क हो। त्यसैले कमसेकम हाम्रा विद्यालय, कलेजहरू त्यस्तो नहोस्। भक्तपुरका सम्पूर्ण कलेजहरू, भक्तपुरका विद्यालयहरूलाई हामीले त्यही हिसाबले सोचिरहेका छौं। तल्लो कक्षाका विद्यार्थीहरू अझ कमजोर रहेको देखाइएको छ। कक्षा १० को मापदण्ड त्यो भयो भने त्यसभन्दा मुनिका क्लासहरूको रेकर्ड अझ खराब छ। तथ्याङ्कले बताउँछ कक्षा ३ का विद्यार्थीमध्ये ९ प्रतिशतले मात्र तोकिएको पठनक्षमताको विकास गर्न सकेको छ। एक ठाउँमा १९ प्रतिशत पनि भनिएको छ। यसरी कक्षा १ देखि ९ सम्मको र कक्षा १० सम्मको तथ्याङ्क हेर्दा विभिन्न क्षेत्रमा भावी उदाहरणीय व्यक्तित्व जन्माउन सक्ने खालका बनुन्। हामी त्यो हिसाबले कोसिस गरिरहेका छौं।

तर आज शिक्षालाई पनि किनबेचको वस्तु बनाइएको छ। मासिक हजारौं शुल्क उठाउने

स्थापना भएको आज १५ वर्ष भयो। त्यो १५ वर्षको बिचमा २ पटकसम्म नेपाल प्रथम भएको छ। वि.स. २०७६ सालमा बबिता ग्वाछा बीबीएम नेपाल प्रथम हुनुभयो। त्यसभन्दा अगाडि सङ्गीता बुढाचार्य नेपाल प्रथम हुनुभयो। यो हिसाबले भन्दा १५ वर्ष बिचमा वागीश्वरी कलेज आफै पनि एउटा उत्कृष्ट कलेजको रूपमा स्थापित भइसकेको छ र अझ हाम्रो सामुदायिक विद्यालय र कलेजहरूलाई देशकै उत्कृष्ट बनाउने अभियानमा हामी लागि रहेका छौं।

यस सन्दर्भमा भ.न.पा.बाट सञ्चालित ८ वटा कलेजहरू, हामीले अगाडि बढाइरहेका छौं। त्यसमा पनि खप इन्जिनियरिङ कलेज पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन प्राप्त १०७ वटा कलेज मध्ये सर्वोत्कृष्ट कलेज हो भनेर २५ वर्षको इतिहासमा पूर्विले खप इन्जिनियरिङ कलेजलाई सम्मान गरेको छ। खप कलेज अफ इन्जिनियरिङ पुल्चोक इन्जिनियरिङ कलेजसँग हरेक वर्ष प्रतिस्पर्धामा छ। यो वर्षको रिजल्टले पुल्चोक इन्जिनियरिङ कलेजभन्दा हामी अगाडि रह्यौं। हामी भन्छौं हरेक वर्ष हामी अगाडि बढ्नुपर्छ। भक्तपुर नगरपालिकाद्वारा सञ्चालित कलेजहरू पनि उत्कृष्ट कलेजहरूको रूपमा स्थापित हुँदै छन्।

हामीले नगरपालिकाको तर्फबाट यहाँका सारा जनताका छोराछोरीलाई उच्च शिक्षा हासिल गर्ने प्रतिवद्धता, त्यो अवसर दिनुपर्छ भनेर शैक्षिक ऋण दिने व्यवस्था गरेका छौं। ४७३ जना विद्यार्थीहरूले ५ लाखको ऋणमा अध्ययन गरिरहेका छन्। त्यसै गरिकन हामीले विभिन्न विषयमा इतिहास, राजनीतिशास्त्र, भूगोल, संस्कृतिलगायतका विषयमा पीएचडीसम्मका सवैलाई हामीले छात्रवृत्तिमा पढाइरहेका छौं। यसरी गरिबलाई पनि उच्च शिक्षा हासिल गर्ने अवसर भ.न.पा.ले दिइरहेको छ। वागीश्वरी कलेजले अझ त्यसमा थप योगदान पुऱ्याउने हामीले आशा गरेका छौं।

वागीश्वरी कलेजले अफ म्यानेजमेन्ट यो वर्ष स्थापना भयो। हाम्रा केही साथीहरूले भन्नुभएको छ, तपाईंहरूले खप कलेज पनि सञ्चालन गर्नुभएको बाँकी पेज ८ मा ...

माछापुच्छे गा. पा. मा ल्वाङ होमस्टेको विकास

मालती पराजुली

गण्डकी प्रदेश माछापुच्छे गाउँपालिकाअन्तर्गत रहेको ल्वाङ होमस्टे एउटा नमुना समुदाय हो। सो समुदाय पोखराबाट मोटरमा करिब डेढ घण्टाको उकालोमा अवस्थित छ। ढुङ्गाबाट पुरानो र आफ्नो छुट्टै मौलिकता बोकेको यस समुदाय निकै नै सुन्दर र रमणीय देखिन्छ। पर्यटकीय क्षेत्र मानिने यस स्थानले आन्तरिक तथा बाह्य

गाउँघरमा जुवातासको विकृतिलाई नियन्त्रण गर्न आमा समूहले अभियान नै चलाएको अनुभव सुनाउनुभयो।

अध्यक्षले होमस्टे सुरु हुनुभन्दा अगाडि नाचगान, निर्गुन भजनकीर्तन गरेर पैसाको जोहो गर्ने कार्यमा यो समूह पनि सक्रिय थियो। त्यसपछि यही समूहको सक्रियताले होमस्टेको जन्म भएको हो।

पर्यटक स्थलका रूपमा विकसित भएको देखिन्छ।

आमा समूहको लगनशीलता देखेर विभिन्न निकाय सङ्घसंस्थाबाट पनि यसलाई सहयोग प्राप्त भएको र आवश्यक तालिमहरू सञ्चालन गरिँदै सम्भ्रदै अध्यक्ष गुरुङले ए-क्यापद्वारा होमस्टे सञ्चालन गर्न तालिम, तौरतरीका, सहयोगका साथै हौसला पाएको बताउनुहुन्छ। त्यसैगरी आमा

आगन्तुकहरूलाई अझ लोभ्याएको देखिन्छ।

प्राकृतिक दृष्टिले मनमोहक त छँदै छ, त्यसमा स्थानीयको लगनले होमस्टे संस्कृति नै बनेको छ। हरेक घरमा होमस्टे रहेको हुँदा ल्वाङमा जाने भनेकै गाउँ होमस्टे बस्नु जतिकै भएको छ। त्यहाँ होमस्टे संस्कृतिको राम्रो विकास देखिन्छ। यकातिर होमस्टेलाई पर्यटकीय आकर्षणको रूपमा विकास हुँदै जानु अर्कोतिर होमस्टे नै त्यहाँको आयस्रोतको माध्यम पनि बन्दै गएको छ। यसै होमस्टे समितिका अध्यक्ष डम्बरकुमारी गुरुङका अनुसार २०४८ सालमा ए-क्यापको सहयोगमा आमा समूहको गठन भए लगत्तै एक घर एक शौचालय निर्माण कार्य सुरु गरियो।

होमस्टे संस्कृतिलाई निरन्तरता दिन आमा समूहले गाउँघरलाई सफासुन्दर कायम गर्न हरेक महिनाको दुई दिन (१ गते र १५ गते) सरसफाइ अभियान नै चलाउँदै आएको छ। ल्वाङ गाउँका मानिसहरू स्थानीय सरकारको विकास योजनालाई मात्र कुरेर नबसी धेरैभन्दा धेरै स्थानीय जनसहभागितामा पैदल यात्राका लागि करिब ५० मिटर ढुङ्गा छपाइ बाटो निर्माण गरेका छन्।

महिला शक्तिलाई पहिचान गरी ल्वाङ गाउँका आमा समूहको नेतृत्वमा गाउँ समाज भेला हुन हलका लागि सामुदायिक घर निर्माण गर्नु; गाउँमा बत्ती, मोटर, शिशुश्याहार स्थापना, वृक्ष रोपण जस्ता नमुना कार्यहरू भइरहेको देखिन्छ। परिणमतः आज यो

समूहसँगै अरू विभिन्न क्लब, सरकारी निकाय, संस्था, नौलो घुम्ती संस्था, माइती नेपाल, बुवा समूहहरूले दिएको साथसहयोगलाई पनि महत्त्वपूर्ण विकासको पक्ष मान्न सकिन्छ। यसैक्रममा होमस्टेलाई २०५१ सालमा पूर्व राजा ज्ञानेन्द्र सरकारको पालामा सहयोग र सम्मान पाउँदा अझ हौसिएको उहाँले बताउनुभयो।

विगतका सङ्घर्षले गर्दा नै आज ल्वाङ गाउँ पर्यटकीय, समृद्ध, सुन्दर देखिन्छ। गाउँघरलाई पर्यटकीय स्थल बनाइरहेका गाउँ सिङ्गौ आर्थिक रूपमा समृद्ध हुँदै गएको देखिन्छ। धेरै जसो प्रत्येक घरमा होमस्टेलाई आर्थिक आम्दानीको आधार मानिँदा हरेक घरपरिवार आर्थिक रूपमा सक्षम हुँदै गएको देखिन्छ।

नःपुखुको पुनःनिर्माण कार्य चालु

निरु तमखु

भक्तपुर, भक्तपुर नगरका प्रसिद्ध पोखरीहरूमध्ये नःपुखु अर्थात् गुह्य पोखरी पनि उक्त हो। यस पोखरीको पूर्वी र दक्षिणी डिलको पुनःनिर्माण कार्य हाल चालु रहेको छ। भक्तपुरको इटाछेको पश्चिमी भेगमा अवस्थित यस पोखरीको सौन्दर्यकरणको उद्देश्यका साथ पोखरीको पूर्व र दक्षिणतिरको डिल पुनःनिर्माण कार्य भइरहेको हो। पोखरीको पहिलेको पर्खाल पुरानो भएर जीर्ण भइसकेकोले त्यसबाट दीर्घकालीन क्षति नहोस् भन्ने हेतुले पुनःनिर्माण कार्य अगाडि बढाएको भक्तपुर नगरपालिका वडा नं. १ का वडाअध्यक्ष श्यामकृष्ण खत्रीले जानकारी दिनुभयो।

भक्तपुर नगरको पश्चिम भेगमा रहेका चर्चित र ठुला चार पोखरीमा सिद्ध पोखरी, रानी पोखरी, भाजु पोखरीसँगै नःपुखु वा गुह्यपोखरी पनि पर्दछ। पोखरीको पूर्वतिर पहिले सुरक्षाको हिसाबले मात्र अग्लो पर्खाल बनाइएको र पोखरीमा जाने डिल

नभएकोले सम्पदा सौन्दर्यकरणको उद्देश्यले पोखरीको पश्चिम डिलजस्तै पूर्वी डिल पनि बनाउन लागिएको बताइएको छ। वडावासीहरूको सुझावअनुसार नगरपालिकाको नगरस्तरीय सम्पदा पुनःनिर्माणअन्तर्गत बजेट प्राप्त भएको वडा अध्यक्ष खत्रीले बताउनुभयो।

पोखरीको डिल र पर्खाल पुनःनिर्माणमा महँगो दाची अप्पाको प्रयोग गरेकोमा केही नगरवासीले प्रश्न उठाएकोबारे प्रश्न गर्दा पोखरी सौन्दर्यकरणको हेतुले योजनाअनुसार नै दाची अप्पा प्रयोग गर्न लागिएको वडाअध्यक्ष

खत्रीले बताउनुभयो।

पोखरी पुनःनिर्माण कार्य गर्न नगरपालिकाले स्थानीय उपभोक्ताहरूको उपभोक्ता समिति बनाएको छ। नःपुखु डिल पुनःनिर्माण कार्य उपभोक्ता समिति स्थानीय पृथ्वीनारायण गोठेको अध्यक्षतामा ७ सदस्यीय रहेको छ। भक्तपुर नगरपालिकाले यस कार्यका लागि यस आर्थिक वर्षमा रु. २० लाख बजेट राखेको छ। अपुग बजेट अर्को वर्षको बजेटबाट पूर्ति गरिने बताइएको छ। पोखरी पुनःनिर्माण कार्यका लागि स्थानीय दक्ष डकर्मी र ज्यामीहरूको प्रयोग भइरहेको देखिन्छ।

कामकाजी महिलालाई बढी कार्यबोभ

भक्तपुर, भक्तपुर चाँगुकी सविता थापा पेशाले शिक्षिका हुन्। उनलाई विहान उठेदेखि बेलुकी ओछ्यानमा नजाउन्जेलसम्म फुर्सदै हुँदैन। रोजगारले महिलालाई मुक्ति दिन्छ भन्ने कुरा सिद्धान्ततः सही भए पनि उनको जीवनमा भने यस्तो अनुभूति नभएको उनी बताउँछिन्। सिन्धुली माइती भएकी थापा विवाह भएर भक्तपुर आएदेखि घर, बालबच्चा, सासू-ससुरा र जागिर दुवै सम्हाल्नुपर्दा फुर्सद विरलै पाउने गरेको सुनाउँछिन्। श्रीमान् नेपाली सेनामा जागिरे भएको कारण वर्षमा केही हप्तामात्र घर बस्ने गरेको, सासू-ससुरा वृद्धावस्थामा पुगनुभएको कारण सारा घरव्यवहार आफूले हेर्नुपर्दा यस्तो स्थिति भएको उनी स्पष्ट पार्छिन्।

छालिङकी सविता दधेपुथेको अनुभव पनि खासै फरक छैन। पेशाले नर्स, अस्पतालमा मात्र होइन घरमा पनि उतिकै खट्नु परेको उनी बताउँछिन्। परिवारकी कान्छी बुहारी उनी दाजुभाइ भिन्न बसिसकेको, आफू सासू-ससुरासँग बसेको र दुईजना छोराछोरी भइसकेकोले जागिर पछिको सबैजसो समय परिवारलाई दिन परिरहेको बताउँछिन्। श्रीमान् पेशाले शिक्षक र जिल्ला बाहिर रहेको कारण पनि सबै जिम्मेवारी सविताकै काँधमा रहेको देखिन्छ।

भक्तपुरको एक कलेजमा पढाउने माया श्रेष्ठको पनि दिनचर्या पनि व्यस्त रहेको छ। विहान ६:१५ बजेको कक्षा लिन जानुअगाडि नै घरधन्दा भ्याइसक्नुपर्ने अनिवार्य नै छ। श्रीमान् व्यापारी, पुरानो संस्कारमा हुर्केको हुँदा 'छोराले नि घरको काम गर्छ ?' भन्दै घरायसी कामवाट

तर्किनुहुन्छ। तर अहिले छोराछोरी ठुला हुँदै आएपछि भने केही राहत मिलेको छ उनलाई।

शिक्षा र रोजगारले महिलाहरूलाई आत्मनिर्भर बनाएर विभिन्न खाले शोषण र अन्यायबाट मुक्त गर्ने कुरा सत्य भएर पनि अधिकांश नेपाली महिलाको जीवनमा कार्यबोभ थप्ने मात्र भइरहेको छ। उनीहरूले आफू कार्यरत कार्यालय, विद्यालय, अस्पताल, उद्योग व्यवसाय आदिको जिम्मेवारीका साथै घरपरिवार, बालबच्चा आदिको हेरचाहमा पनि उतिकै खट्नु परिरहेको छ। यसको कारणमा धेरै नेपाली परिवार अहिले सयुक्त परिवारबाट एकल परिवारमा टुक्रँदै गएको, श्रीमान्

र श्रीमती दुवै कामकाजी वा जागिरे हुने गरेको र पुरुषले घरायसी कामकाज गर्नुपर्दैन भन्ने पुरुष सत्तात्मक मानसिकता अझ पनि धेरै ठाउँमा रहेको पाइन्छ। खाना पकाउने ग्यास चुलो र वासिङ्गमेसिन जस्ता नयाँ प्रविधिले महिलाको कार्यबोभलाई सहज बनाउन केही राहत दिए पनि महिला र पुरुष दुवै समान हुनु, महिला र पुरुष दुवैले आ-आफ्नो पेशागत विकासका लागि उतिकै लाग्न जरुरी छ। घरपरिवार सञ्चालनका लागि महिला र पुरुष दुवैले समय दिएर काम गर्नुपर्छ भन्ने मानसिकता विकास नभएसम्म कामकाजी महिलामाथिको दोहोरो कार्यबोभ अहिले नै हट्ने देखिँदैन।

वागीश्वरीमा विद्यालय-प्रहरी सम्पर्क समिति सठन

वागीश्वरी माध्यामिक विद्यालयमा समुदाय-प्रहरी साभेदारी अन्तर्गत विद्यालय-प्रहरी सम्पर्क समिति चैत्र ८ गते प्रधानाध्यापक कृष्णप्रसाद धन्छाको संयोजकत्वमा दश सदस्यीय नयाँ समिति गठन भइएको छ।

विद्यालयमा २०७५ सालमा पनि यस्तो समिति गठन भएको स्मरण गर्दै प्रधानाध्यापक धन्छाले नयाँ गठित समितिले अझ सक्रियताका साथ काम गर्ने प्रतिवद्धता जनाउनुभयो।

अपराध रोकथाम, सामाजिक बिकृति विरुद्ध जनचेतना फैलाउने, सुरक्षा व्यवस्थापनमा

जनसहयोग गर्ने, नेपाल प्रहरी र स्थानीय तहविच संस्थागत साभेदारी निर्माण गर्ने समुदाय-प्रहरी साभेदारीको अवधारणा रहेको प्रहरी नायब निरीक्षक डिकराज प्रसाईले बताउनुभयो।

समितिका सदस्यहरूमा शिक्षक प्रतिनिधिहरू मैयाकेशरी कोजू, तुल्सीराम प्रजापति, अभिभावकहरू न्हुछेकुमार प्रजापति, मङ्गकेशरी कासिछुवा, विद्यार्थीहरू प्रवेश पाण्डे, अनिल थापामगर, लक्ष्मी बडुवाल र आजेस्वी खड्का रहेको छन्।

वागीश्वरी कलेज स्नातक / स्नातकोत्तर तहमा शै.स. २०७९ मा छात्रवृत्ति पाउने विद्यार्थीहरूको नामावली

SN	Faculty	Roll	Name	Total
1	BBS	5	Prabesh Karki	7300
2	BBS	7	Anjali Suwal	7300
3	BBS	8	Sabita Dhaubanjari	7300
4	BBS	13	Prajwal Bati	7300
5	BBS	27	Sajan Nakhan	7300
6	BBS	28	Subina Karki	7300
7	BBS	36	Ashmita Bhujel	7300
8	BBS	41	Sebika Chaudhari	7300
9	BBS	43	Ina Tamang	7300
10	BBS	44	Anjali Duwal	7300
11	BBS	45	Sushila Lakhaju	7300
12	BBS	46	Nirmala Rai	7300
13	BBS	47	Rojina Rai	7300
14	BBS	55	Nima Tamang	7300
15	BBS	60	Bipin Twanabasu	7300
16	BBS	61	Rasna Garu	7300
17	BBS	64	Divas Sakhakarmi	7300
18	BBS	65	Rashmi Twayana	7300
19	BBS	73	Anisha Pakur	7300
20	BBS	78	Bishwo Raj Khadka	7300
21	BBS	80	Sony Gwachha	7300
22	BBS	81	Dilisha Sinkhwal	7300
23	BBS	84	Anjana Giri	7300
24	BBS	92	Sujan Khadka	7300
25	BBS	101	Aashish Thapa	7300
26	BBS	106	Anil Mahato	7300
27	BBS	107	Anmol Tamang	7300
28	BBS	108	Roshan Raut	7300
29	BBS	111	Bikesh Shrestha	7300
30	BBS	112	Shristi Timilsina	7300
31	BBS	113	Sujan Khyaju	7300
32	BBS	115	Sunil Basnet	7300
33	BBS	117	Bhabita Shahi	7300
34	BBS	121	Sabin Karmacharya	7300
35	BBS	123	Sanjay Uraw	7300
36	BBS	125	Palpasa Ranjit	7300
37	BBS	127	Suraj Khatri	7300
38	BBS	132	Shreya Kharbuja	7300
39	BBS	145	Sabita Lama	7300
40	BA	4	Surakshya Kafle	7300
41	BA	9	Roshan Khaitu	7300
42	BA	13	Sonu Khatri	7300
43	BA	14	Nirlaja Lama	7300
44	BA	15	Shreejana Koju	7300
45	BA	17	Salina Thapa Magar	7300
46	BA	20	Bitisha Thapa	7300
47	BA	22	Rohan Sainju	7300
48	BA	25	Kabisha Suwal	7300
49	BA	26	Sujeeta Machamasi	7300
50	BA	27	Sushil Chhwaju	7300
51	BA	28	Shree Om KC	7300
52	BA	29	Binata Twanabasu	7300
53	BA	30	Sabina Ban	7300
54	BA	36	Junu Shrestha Hembra	7300
55	BA	45	Roshana Suwal	7300
56	BA	47	Isha Sayaju	7300
57	BA	49	Sujeeta BK	7300
58	BA	52	Savyata Shakya	7300
59	BA	53	Rojina khiunju	7300
60	BA	54	Purnima Karki	7300
61	BA	55	Sajina Shrestha	7300
62	BA	56	Sabita Phuyal	7300
63	BA	57	Binata Timalsina	7300
64	BA	59	Manjari Tamang	7300
65	BA	60	Salina Shrestha	7300
66	BA	66	Ramila Khyaju	7300
67	BA	69	Jashmina BK	7300
68	BA	80	Ram Hari Chaulagain	7300
69	BA	81	Atit Chaudhari	7300
				503700

वागीश्वरी मा.वि....

SN	Faculty	Roll	Name	Total	Remarks
1	BBS	50	Saurab Subedi	12900	3rd topper
2	BA	2	Ashmita Tamang	21300	1st Topper
3	BA	6	Alisha Shilpakar	12900	3rd topper
				47100	

SN	Faculty	Roll	Student's Name	Admission Fee
1	BBS	19	Sonika Kaiti	4500
2	BBS	21	Binda Shrestha	4500
3	BBS	25	Nima Tamang	4500
4	BBS	34	Abishek Sewa	4500
5	BBS	37	Hari Krishna Koju	4500
6	BBS	42	Roshani Khulimuli	4500
7	BBS	56	Anjali Kumari Thakur	4500
8	BBS	59	Manoj Sunam	4500
9	BBS	67	Bhesha Bahadur Khadka	4500
10	BBS	70	Rasiya Shrestha	4500
11	BBS	72	Purneema Maskey	4500
12	BBS	74	Bimal Deubanjari	4500
13	BBS	77	Binisha Pakur	4500
14	BBS	82	Bhawana Rai	4500
15	BBS	85	Krishna Suwal	4500
16	BBS	87	Rojina Guragain	4500
17	BBS	88	Sushma Shrestha	4500
18	BBS	89	Aruna Raut	4500
19	BBS	90	Sunita Kumari Shahi	4500
20	BBS	94	Ujwol Prajapati	4500
21	BBS	95	Smriti Tamang	4500
22	BBS	96	Suju Prajapati	4500
23	BBS	98	Rupesh Karki	4500
24	BBS	102	Smriti Shrestha	4500
25	BBS	105	Jamuna Gainju	4500
26	BBS	110	Sulav Suwal	4500
27	BBS	124	Prasun Mainalee	4500
28	BBS	130	Sunil Achhami	4500
29	BBS	131	Ramesh Tamang	4500
30	BBS	133	Dipa Thapa	4500
31	BBS	134	Subhadra Acharya	4500
32	BBS	136	Kanchan Gurung	4500
33	BBS	141	Sunita Tamang	4500
34	BA	8	Laxmi Shrestha	4500
35	BA	10	Rabina Kumari Magar	4500
36	BA	11	Susana Kurung	4500
37	BA	12	Lois Ghimire	4500
38	BA	16	Hasana Bhasima	4500
39	BA	23	Salina Rajbahak	4500
40	BA	24	Anisha Sunar	4500
41	BA	32	Jesika Tamang	4500
42	BA	35	Nar Bahadur Dahal	4500
43	BA	37	Prabin Syangtan	4500
44	BA	38	Anjali Suwal	4500
45	BA	43	Sangita Bhujel	4500
46	BA	48	Asuma Khadka	4500
47	BA	50	Rina Tamang	4500
48	BA	51	Saugat Deep Thapa	4500
49	BA	64	Radhika KC	4500
50	BA	67	Bhagawati Magar	4500
51	BA	68	Subash Yonjan	4500
52	BA	70	Kishan Dhaubanjari	4500
53	BA	72	Khom Bahadur Magar	4500
54	BA	73	Lalita Gainju	4500
55	BA	75	Debaka Karki	4500
56	BA	76	Krishala Mathya	4500
57	BA	77	Kritika Shrestha	4500
58	BA	78	Krishana Ram Tamakhu	4500
59	BA	79	Kalpana Tamang	4500
60	BA	82	Dipika Neupane	4500
61	BA	83	Sristi Kumari Shahi	4500
				274500

प्रवेश परीक्षामा प्रथम हुने संकायगत एक-एक जना छात्रवृत्ति विद्यार्थीहरू पाउने विद्यार्थीहरू

SN	Faculty	Roll	Name	Total	Remarks
1	BBS	50	Saurab Subedi	12900	3rd topper
2	BA	2	Ashmita Tamang	21300	1st Topper
3	BA	6	Alisha Shilpakar	12900	3rd topper
				47100	

वागीश्वरी मावि/कलेज व्यवस्थापन समितिका पदाधिकारी, शिक्षक तथा कर्मचारीहरूका छोराछोरीहरूलाई - सन्ततीवृत्ति पाएका विद्यार्थीहरू

Sn	Faculty	Roll	Name	Amount
1	BBS-II	15	Punam Basi	22800
2	MBS-II sem	40	Sujan Lakha	13100
3	BBS-II	191	Sabin Dhanju	22800
				58700

SN	Faculty	Roll	Student's Name	Total
1	BBS	1	Devika Thakuri	21300
2	BBS	2	Ansika Prajapati	21300
3	BBS	3	Karina Banmala	21300
4	BBS	4	Isha Banmala	21300
5	BBS	6	Mamata Shrestha	21300
6	BBS	15	Sneha Prajapati	21300
7	BBS	16	Swastika Bhele	21300
8	BBS	17	Nabina Kshetri	21300
9	BBS	18	Saru Leba	21300
10	BBS	20	Krishna Giri	21300
11	BBS	22	Bikash Shrestha	21300
12	BBS	24	Pushpa Khatri	21300
13	BBS	29	Sona Boyaju	21300
14	BBS	30	Kriti Gainju	21300
15	BBS	31	Smriti Kasula	21300
16	BBS	32	Sushna Koju	21300
17	BBS	33	Rohit Gaisi	21300
18	BBS	38	Manish Sukubhattu	21300
19	BBS	39	Shree Krishna Byanju	21300
20	BBS	40	Manisha Buyo	21300
21	BBS	48	Unish Koju	21300
22	BBS	49	Sabin Giri	21300
23	BBS	52	Arfin Tamang	21300
24	BBS	52	Arfin Tamang	21300
25	BBS	53	Menuka Bati	21300
26	BBS	54	Unisha Duwal	21300
27	BBS	57	Sanju Thapa	21300
28	BBS	62	Sarita Khadka	21300
29	BBS	63	Niruta Thapa	21300
30	BBS	66	Dilip Khatri	21300
31	BBS	68	Shrijana Rai	21300
32	BBS	69	Samjhana Manandhar	21300
33	BBS	75	Monik Shrestha	21300
34	BBS	76	Gyalchen Ghising	21300
35	BBS	83	Karan Banmala	21300
36	BBS	86	Rajit Kisi	21300
37	BBS	91	Bimu Nakhan	21300
38	BBS	100	Neeschal Kharbuja	21300
39	BBS	103	Raj Kusma	21300
40	BBS	104	Kritish Sintakala	21300
41	BBS	109	Rubi Manandhar	21300
42	BBS	114	Anil Tamang	21300
43	BBS	116	Salina Prajapati	21300
44	BBS	120	Roman Twati	21300
45	BBS	122	Nikesh Chauhan	21300
46	BBS	126	Sunayana Jhyakhwo	21300
47	BBS	128	Sujita Jati	21300
48	BBS	140	Sujata Thapa	21300
49	BBS	142	Unique Awal	21300
50	BBS	144	Usha Dahal	21300
51	BA	5	Monalisha Shilpakar	21300
52	BA	7	Pratiksha Katwal	21300
53	BA	18	Resha Basi	21300
54	BA	19	Swostika Rumba	21300
55	BA	34	Bishal Raut	29800
56	BA	40	Suman Machamasi	21300
58	BA	42	Dinesh Manandhar	21300
59	BA	44	Kriti Pradhan	21300
61	BA	61	Pratik Nagarkoti	21300
62	BA	62	Sarina Bade	21300
63	BA	63	Binita Bhusal	21300
64	BA	65	Rajiv Tamang	21300
65	BA	71	Alisha Dahal	21300
66	BA	74	Alisha Prajapati	21300
				1371700

गरिब तथा जेहेन्दार विद्यार्थीहरूलाई अन्तर्वाताका आधारमा शै.स. २०७९/०८० मा छात्रवृत्ति पाउने विद्यार्थीहरू

SN	Faculty	Year	Roll N	Name of Students	Mon	Rs.
1	BA/BSW	2nd	2	Alisha Gosain	4	5600
2	BA/BSW	2nd	5	Tara Gautam	2	2800
3	BA/BSW	2nd	11	Manjuli Koju	6	8400
4	BA/BSW	2nd	18	Menuka Byanju	6	8400
5	BA/BSW	2nd	21	Dipika Adhikari	7	9800
6	BA/BSW	2nd	40	Bhawana Bhadel	7	9800
7	BA/BSW	2nd	41	Archana Shakhakarmi	4	5600
8	BA/BSW	2nd	52	Tenging Dolma Tamang	6	8400
9	BA/BSW	2nd	57	Alina Bhele	6	8400
10	BA/BSW	2nd	65	Soniya Desemaru	6	8400
11	BA/BSW	2nd	70	Rina Pyakurel	4	5600
12	BA/BSW	2nd	76	Priya Rajchal	4	5600
13	BA/BSW	2nd	89	Jenisha Gainju	4	5600
14	BA/BSW	2nd	101	Roshana Suwal	2	2800
15	BA/BSW	1st	37	Prabin Syangtan	5	7000
16	BA/BSW	1st	47	Isha Sayaju	6	8400
17	BBS	2nd	3	Tulasa Khadka	2	2800
18	BBS	2nd	10	Jarina Shilpakar	4	5600
19	BBS	2nd	13	Anjali Hengoju	4	5600
20	BBS	2nd	24	Suman Dahal	8	11200
21	BBS	2nd	26	Dipesh Manandhar	2	2800
22	BBS	2nd	40	Karuna Maharjan	4	5600
23	BBS	2nd	81	Nistha Gumanju	4	5600
24	BBS	2nd	82	Puspa Gumanju	4	5600
25	BBS	2nd	83	Samir Maka	4	5600
26	BBS	2nd	114	Madan Kumar Thapa	4	5600
27	BBS	2nd	133	Puspa Raj Bhatta	6	8400
28	BBS	2nd	144	Sunil Puri	4	5600
29	BBS	2nd	146	Mandira Priyar	4	5600
30	BBS	4th	1	Anisha Shrestha	4	5200
31	BBS	4th	3	Anu Shrestha	4	5200
32	BBS	4th	4	Bikesh Lubanjari	2	2600
33	BBS	4th	5	Bimala Hembra	6	7800
34	BBS	4th	9	Binata Watanakchhi	7	9100

अनुसन्धान व्यवस्थापन इकाइ (RMC) को महत्त्व

मोहनकृष्ण श्रेष्ठ
शिक्षक

(वागीश्वरी कलेजमा अध्यापन गराउँदै आउनुभएका शिक्षक एवं अनुसन्धान व्यवस्थापन इकाईका सदस्य मोहनकृष्ण श्रेष्ठसँग विद्यार्थी सुमन वि.कले लिएको अन्तर्वार्ता)

□ RMC भनेको के हो ?

- अनुसन्धान व्यवस्थापन इकाई (RMC) कलेजले विभिन्न विषयवस्तुबारे अनुसन्धान गर्न तथा अनुसन्धानमा आधारित अध्यापनको लागि स्थापित गरिएको इकाइ नै Research Management Cell (RMC) हो ।

□ RMC को संरचना कस्तो छ ?

- कार्यक्षमता, शैक्षिक योग्यता र अनुभवको आधारमा कलेज व्यवस्थापन समितिले ६ देखि ९ जनासम्मको सदस्य प्रतिनिधि रहने गरी अनुसन्धान व्यवस्थापन इकाईको गठन गर्ने संरचना निर्धारण गरिएको छ ।

□ वागीश्वरी कलेजमा RMC कहिले स्थापना भएको हो ?

- RMC को स्थापना वि.सं. २०७० जेष्ठ २३ गते भएको हो ।

□ RMC स्थापनाको प्रमुख उद्देश्य के हो ?

- RMC को स्थापना को प्रमुख उद्देश्य

यस प्रकार छनू :

- कलेज सँग सम्बन्धित तथा विभिन्न विषय वस्तुबारे कलेजमा अध्यापनरत प्राध्यापक तथा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूबाट अनुसन्धान गर्ने ।

- कलेजको शैक्षिक स्तरको उन्नति गर्नको लागि अनुसन्धानमा आधारित शिक्षणको लागि आवश्यक वातावरण तयार गर्ने ।

- समय समयमा शिक्षण सिकाइमा सहयोग हुने तथा अनुसन्धान सम्बन्धि क्षमता अभिवृद्धि गर्ने तालिम सञ्चालन गर्ने तथा सो सँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरू गर्ने ।

- विभिन्न संघसंस्थासँग मिलेर आवश्यकता अनुसार अनुसन्धान गर्ने ।

□ RMC ले हालसम्म के कस्ता कार्यहरू गर्दै आइरहेको छ ?

- कलेजमा अध्यापनरत प्राध्यापकहरू तथा कर्मचारीहरूको लागि क्षमता अभिवृद्धि सम्बन्धि तालिम सञ्चालन ।
- अनुसन्धान क्षमता अभिवृद्धि गर्न विश्वविद्यालय अनुदान आयोग को सहयोगमा वागीश्वरी कलेज लगायत

विभिन्न कलेजमा अध्यापनरत प्राध्यापकहरूका लागि विभिन्न तालिम सञ्चालन ।

- विद्यार्थीहरूमा अनुसन्धान क्षमता विकास तथा शैक्षिक विकासका लागि विभिन्न तालिम तथा कार्यक्रम सञ्चालन ।

- यस वागीश्वरी कलेजमा अध्यापनरत प्राध्यापकहरू तथा विद्यार्थीहरूलाई विभिन्न गोष्ठीहरूमा सहभागी पठाइएको तथा कार्यपत्र प्रस्तुत गर्न सहयोग ।

- उद्यमशीलता विकास कार्यक्रम सञ्चालन ।

- शैक्षिक विकासमा टेवा पुग्ने अन्य विभिन्न क्रियाकलाप सञ्चालन ।

□ RMC बाट प्राध्यापक तथा विद्यार्थीहरू कतिको लाभान्वित भएका छन् ?

- RMC मार्फत गरिएको क्रियाकलापहरूबाट प्राध्यापक तथा विद्यार्थीहरू प्रत्यक्ष र परोक्ष दुवै रूपमा लाभान्वित भएका छन् । विद्यार्थीहरूलाई अध्ययनका साथसाथै अनुसन्धानका कार्यहरूमा पनि यसले

सहयोग गरेको छ । यस कलेजका प्राध्यापक तथा विद्यार्थीहरूले पनि विभिन्न सेमिनारहरूमा कार्यपत्र प्रस्तुत गर्ने अवसर समेत RMC ले प्रदान गरेको छ ।

□ RMC को लागि छुट्टै बजेट व्यवस्था गरिएको छ ? छ भने कति ?

- कलेजको जम्मा बजेटको पाँच प्रतिशत छुट्टयाउने व्यवस्था छ । आ.व. २०७९/८० को आर्थिक बजेटमा रु.३६,६५,००० छुट्टयाइएको छ ।

□ सो बजेट कसरी उपयोग गरिन्छ ?

- RMC को बजेट विभिन्न तालिम सञ्चालन, वागीश्वरी जर्नल प्रकाशन, प्राध्यापक तथा विद्यार्थीहरू मार्फत गरिने अनुसन्धान कार्य, विभिन्न सेमिनारहरूमा कार्यपत्र प्रस्तुत गर्न तथा सहभागी हुन, विद्यार्थीहरूका लागि अनुसन्धानमा आधारित शिक्षण, उद्यमशीलता कार्यक्रम सञ्चालन आदिमा उपयोग गरिन्छ ।

लैङ्गिक हिंसासम्बन्धी एकद्वार व्यवस्थापनलाई गति देऊ

विनोद राजवंशी

लैङ्गिक हिंसापीडितलाई आवश्यक स्वास्थ्य तथा मनोपरामर्श, कानुनी उपचार, आवास र पुनःस्थापनासम्मका सेवा एकद्वारबाट उपलब्ध गराउन लैङ्गिक हिंसासम्बन्धी एकद्वार सङ्कट व्यवस्थापन केन्द्र (ओसीएमसी) कार्यक्रम स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले सुरु गरेको दशक नाघिसक्यो ।

तैपनि यो विस्तारकै चरणमा मात्र छ । सञ्चालनमा आएका कतिपय केन्द्रमा पनि व्यवस्थापकीय कमजोरीका कारण सुविधा र पूर्वाधार बढाउन, पीडितलाई मनोवैज्ञानिक सुरक्षा दिन तथा लैङ्गिक हिंसाप्रति स्वास्थ्यकमी तथा कर्मचारीलाई संवेदनशील बनाउन सकिएको छैन । लैङ्गिक हिंसाका कारण हुने शारीरिक-मनोवैज्ञानिकलगायतका समस्या समाधानार्थ थालिएको उक्तकार्यक्रमबाट पीडितले पर्याप्त लाभ लिन सकेका छैनन् ।

ओसीएमसी कार्यक्रमलाई प्रभावकारी रूपमा अघि बढाउन विषयगत मन्त्रालयदेखि तोकिएका अस्पतालहरू, स्थानीय र प्रदेश तहका सम्बद्ध निकायसम्मलाई विशेष भूमिका दिइएको छ । 'अस्पतालमा आधारित लैङ्गिक हिंसासम्बन्धी एकद्वार सङ्कट व्यवस्थापन केन्द्र स्थापना सञ्चालन निर्देशिका-२०७७' अनुसार लक्षित समूहका व्यक्तिको सेवाको सहजता, त्यसको अनुगमन, वित्तीय सहयोग, उपचारका क्रममा आइपर्ने अनेकन कठिनाइ सुल्झाउन जिल्ला समन्वय समिति प्रमुखको अध्यक्षतामा सम्बन्धित अस्पताल विकास समिति तथा जिल्लाका पालिका प्रमुख र उपप्रमुख सम्मिलित लैङ्गिक हिंसा व्यवस्थापन सल्लाहकार समिति रहने भनिएको छ ।

सरकारी, सामुदायिक अस्पतालसहित निजी मेडिकल कलेजमा समेत ओसीएमसी सञ्चालन गरी निःशुल्क

सेवा दिनुपर्ने प्रावधान पनि छ । सल्लाहकार समितिजस्तै प्रकृतिका अन्य समन्वयात्मक समितिहरू सङ्घदेखि स्थानीयस्तरसम्म छन् । आमा समूह, नागरिक समाज तथा स्थानीय गैरसरकारी संस्थाहरूको भूमिकालाई पनि निर्देशिकाले व्याख्या गरिदिएको छ । सञ्चालनका लागि परिकल्पना गरिएका यी संरचनाहरूले भुइतहसम्मकै सरोकारवालालाई समेट्न खोजे पनि कही पनि यो योजनालाई गम्भीरतापूर्वक लिइएको देखिँदैन । अधिकांश केन्द्रको व्यवस्थापन र पूर्वाधार पक्ष असाध्यै फितलो छ ।

लैङ्गिक हिंसा न्यूनीकरणका लागि अरू कार्यक्रमसँगै राज्यले पीडितका लागि स्वास्थ्य र कानुनी उपचार पाउने वातावरण सुनिश्चित गरिदिनु उत्तिकै आवश्यक हुन्छ । ओसीएमसीजस्तो कार्यक्रममार्फत यो सवाललाई सम्बोधन गर्न खोजिए पनि यसले अपेक्षाकृत गति लिन नसक्नु दुःखद छ । यसले लैङ्गिक विभेद निरुत्साहित गर्ने सरकारी प्रयासप्रति सन्देह गर्ने ठाउँ दिएको छ । कतिपयले भने भने, राष्ट्रिय-अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी क्षेत्रको जोडबलमा मात्र

यो कार्यक्रम लागू गर्न खोजिएको तर्कलाई मलजल गरेको छ । तर, यो कसैको करकापले मात्र गर्नुपर्ने कार्यक्रम होइन समाजको आवश्यकता हो र लैङ्गिक हिंसापीडितको अधिकार पनि ।

पछिल्ला केही वर्षमा यस्ता केन्द्रहरूको माग भन्ने बढ्दै गइरहेको छ । स्वास्थ्य मन्त्रालय र नेपाल स्वास्थ्य क्षेत्र कार्यक्रमको तथ्याङ्कअनुसार हाल ७७ जिल्लाका ९४ अस्पतालहरूमा मात्र ओसीएमसी सेवा पाइन्छ, अर्कातिर पछिल्ला ६ वर्षमा यस्ता सेवाग्राहीको सङ्ख्या दोब्बर भएको छ । त्यसैले उपचार सुविधा र पूर्वाधार भएका देशभरिका सम्पूर्ण अस्पतालहरूमा ओसीएमसी केन्द्रहरू स्थापना गर्नुपर्छ । भइरहेका केन्द्रहरूको सुधार र स्तरोन्नति पनि उत्तिकै आवश्यक छ । अझ ग्रामीण भेगका ओसीएमसीहरू पर्याप्त पूर्वाधारबिना सञ्चालनमा छन्, धेरै केन्द्रहरूमा 'फो कल पर्सन' नै भेटिँदैन । ओसीएमसीकै लागि अस्पतालमा छुट्टै कर्मचारीको व्यवस्था नहुँदा आवश्यकताअनुरूप पीडितले सेवा पाएका छैनन् ।

केन्द्रहरूको प्रभावकारिताका लागि पीडितको मनोवैज्ञानिक सुरक्षाको पक्षलाई पनि मजबूत बनाउनुपर्छ । लैङ्गिक हिंसाको घटनामा सबैभन्दा ठूलो सवाल गोपनीयता हुने गर्छ र पीडित पक्षलाई यसप्रति विश्वसनीय बनाउन नसके राज्यले दिने सुरक्षाका कार्यक्रम वा नीति-नियम प्रभावकारी हुँदैनन् । सञ्चालनमा रहेका केन्द्रहरू यो पक्षमा निकै कमजोर छन् । तसर्थ, लैङ्गिक विभेदको मनोपरामर्श लिँदा होस् वा बलात्कारमा परेर स्वास्थ्य र कानुनी उपचार लिँदा, ओसीएमसीका कर्मचारीहरू पीडित पक्षको गोपनीयताप्रति संवेदनशील नभएको गुनासो अबका दिनमा सुनिनु हुन्न ।

अधिकांश केन्द्रमा पूर्वाधार विकासका क्षेत्रमा धेरै काम भएको छैन । स्वास्थ्य र

“ लैङ्गिक हिंसा न्यूनीकरणका लागि अरू कार्यक्रमसँगै राज्यले पीडितका लागि स्वास्थ्य र कानुनी उपचार पाउने वातावरण सुनिश्चित गरिदिनु उत्तिकै आवश्यक हुन्छ । ”

अस्पतालमा आधारित लैङ्गिक

हिंसासम्बन्धी एकद्वार सङ्कट

व्यवस्थापन केन्द्र स्थापना सञ्चालन

निर्देशिका-२०७७

अनुसार

लक्षित समूहका व्यक्तिको सेवाको

सहजता, त्यसको अनुगमन, वित्तीय

सहयोग, उपचारका क्रममा आइपर्ने

अनेकन कठिनाइ सुल्झाउन

जिल्ला समन्वय समिति

प्रमुखको अध्यक्षतामा

सम्बन्धित अस्पताल विकास समिति

तथा जिल्लाका पालिका प्रमुख र

उपप्रमुख सम्मिलित लैङ्गिक हिंसा

व्यवस्थापन सल्लाहकार समिति

रहने भनिएको छ ।

मनोपरामर्शबाहेकका सेवाहरू छैनन् । एकद्वार भने पनि, पीडितलाई चाहिने कानुनी सहयोगको संयन्त्र, प्रहरीको सुरक्षालगायतका लागि बहुपक्ष केन्द्र सञ्चालन निर्देशिकामा आवासीय उपचारसहित पुनःस्थापनासम्मकै व्यवस्था छ, व्यवहारमा भने यस्तो सुविधा कतै भेटिँदैन । आफ्नै श्रीमान् र परिवारका सदस्यबाट लैङ्गिक हिंसामा परेका अधिकांश महिलालाई पीडकहरूसँगै बस्नुपर्ने बाध्यता छ । यस्तोमा हिंसापीडित 'होस्टाइल' बन्ने, घटना प्रहरी र अदालती प्रक्रियासम्म

नपुग्ने हुन सक्छ । आवासीय उपचार अपाङ्गता भएका महिला र पारलैङ्गिक व्यक्तिको लागि भन्ने आवश्यक छ ।

सङ्घदेखि स्थानीय तहसम्मै ओसीएमसीको नीति, निर्देशिकावमोजिमका संयन्त्रहरू हुँदा पनि प्रयोजन अनुरूप परिणाम नआउनु विडम्बनापूर्ण छ । यसर्थ, कार्यक्रमको विस्तारमा भइरहेको ढिलासुस्तीलाई हटाई समस्याको प्रकृति र जटिलता अनुरूप पीडितका सम्पूर्ण उपचार र समाजमा पुनःस्थापना गर्नेसम्मको विकल्प दिने गरी केन्द्रहरूलाई उभ्याउनु जरुरी छ ।

सङ्क्षिप्त परिचय

इमान्दार, कर्तव्यनिष्ठ र अध्ययनशील

व्यक्तित्व : कृष्णनीर सर

“वहाँको अध्ययनलाई उच्च मूल्याङ्कन गर्दै यस वागीश्वरी विद्यालयले विद्यालयको वार्षिकोत्सवको अवसरमा गोल्ड मेडलका साथ सम्मान गरिएको थियो।”

तुल्सीराम प्रजापति

कृष्णनीर छुकां सर जन्म वि.सं. २०४५ फागुन २१ गते बुबा कृष्णगोपाल छुकां र माता छोरीमैया छुकांको कोखबाट भएको हो। भक्तपुर जिल्ला भक्तपुर नगरपालिका साविक वडा नं. १२ हाल वडा नं. ४ लाकोलाछेमा स्थायी घर भएतापनि हाल सुर्यविनायक नगरपालिका सिपाडोलमा बसोबास गर्दै हुनुहुन्छ। माउण्टभ्याली ई. स्कूलबाट २०६२ सालमा एस.एल.सी. परीक्षा दिई ८५.७५ प्रतिशतका साथ विशिष्ट श्रेणी प्राप्त गर्नुभयो। त्यसपछि कक्षा ११ र १२ विज्ञान सङ्काय यसै वागीश्वरी

गरी वि.ई. सिभिल इंजिनियरिङ पुलचोक क्याम्पसबाट पूरा गर्नुभयो भने स्नाकोत्तर तह अन्तर्गत एम.ई. सिभिल इंजिनियरिङ पनि प्रथम श्रेणीमा उत्तीर्ण गर्नुभएको थियो।

वि.सं. २०६९ जेष्ठ ३१ गते टि.एस.एल.सी.को सम्बन्धन प्राप्त गरी वागीश्वरी विद्यालयमा CIEVT अन्तर्गत सीपमूलक प्राविधिक विषय सिभिलको पढाई शुरुवात भएको थियो। त्यसको एक वर्षपछि वि.सं. २०७० जेठ २२ गते कृष्णनीर सरले कर्म थलो बनाउने प्रणका साथ यस वागीश्वरी विद्यालयमा प्रवेश

निर्माणको समयमा विहान ६ बजे देखि बेलुका ९-१० बजेसम्म विद्यालयमा बसी वहाँले सेवा गर्नुभएको छ। परीक्षा ईन्चार्जको जिम्मेवारी लिई विद्यालयको आन्तरिक एवम् वाह्य परीक्षाहरू सफलतापूर्वक सञ्चालन गर्नुभएको छ। विद्यालयमा रिक्त पदहरू पदपूर्ति गर्नुपर्ने समयमा स्तरीय प्रश्नपत्रहरू निर्माण गर्ने, उत्तर पुस्तिकाहरू परीक्षण गर्नु, अर्न्तवार्ताहरूमा बसी विद्यालयलाई पूर्ण रूपमा सहयोग गर्नुभएको छ।

कृष्णनीर सर ईमान्दार, कर्तव्यनिष्ठ र अध्ययनशील व्यक्तित्व

उ.मा.वि.मा अध्ययन गरी २०६५ सालमा राष्ट्रिय परिक्षा बोर्डबाट लिइएको बोर्ड परीक्षामा ७९.३० प्रतिशतका साथ पुनः विशिष्ट श्रेणी हासिल गर्नुभयो। वहाँको अध्ययनलाई उच्च मूल्याङ्कन गर्दै यस वागीश्वरी विद्यालयले विद्यालयको वार्षिकोत्सवको अवसरमा गोल्ड मेडलका साथ सम्मान गरिएको थियो। त्यस्तै ७८.७९ प्रतिशत अङ्क प्राप्त

गर्नुभयो र प्रशिक्षक भई निरन्तर काम गर्नुभयो। कृष्णनीर सरकै साथ सहयोग र मेहनतबाट वि.सं. २०७२ असोज ३ गते यस विद्यालयले ३ बर्षे डिप्लोमा तह सिभिलको सम्बन्धन प्राप्त गर्न सफल भयो।

कृष्णनीर सरले नियमित अध्यापनका अतिरिक्त विद्यालयले जिम्मा दिएका विभिन्न कार्यहरू सफलता पूर्वक सम्पन्न गर्नुहुन्छ। वहाँ विभिन्न समिति उपसमितिहरूमा बसेर थप जिम्मेवारी सम्हाल्नु भएको छ। विद्यालय भवन

हुनुहुन्छ। वहाँ विद्यार्थीहरूलाई सिकाउने मात्र होईन आफू पनि अध्ययनमा सधै व्यस्त भइरहनुहुन्छ। वहाँ सृजनशील व्यक्ति हुनुहुन्छ। साथै नयाँ कुरा सिक्ने भोक वहाँमा म देख्छु। कम्प्युटर सम्बन्धी हार्डवेयर सफ्टवेयर विशेष गरि ईन्टरनेट सम्बन्धी वहाँमा ज्ञान प्रशस्त भएको देख्छु। हामीले पनि वहाँले देखाएका वहाँले सिकाएका बाटोहरू अनुशरण गर्न सकियो भने निश्चय पनि हामी व्यक्तिलाई मात्र होइन यो विद्यालय/ संस्थालाई अझ बढि सबल र सक्षम बनाउन सक्छौं।

कृष्णनीर सरले यस विद्यालयमा सेवा प्रवेश गर्दा ३ वर्ष सेवा गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गर्नुभएको थियो। विद्यालयप्रतिको माया ममता अनि विद्यार्थीहरूलाई प्राविधिक शिक्षामा अब्बल बनाउने वहाँको चाहनाले गर्दा विभिन्न अरू अवसरहरूलाई तिलाञ्जली दिई वागीश्वरी मै ९ वर्ष ९ महिना कर्तव्य पूरा गर्नुभयो। मान्छेको जिवन एउटा यात्रा हो। यात्राको दौरानमा कृष्णनीर सर आज नेपालको दुर्गम मानिने जुम्ला जिल्लामा जाँदै हुनुहुन्छ। मन नलागी नलागी वहाँलाई यस विद्यालयबाट विदाई गर्नुपर्ने आजको बाध्यता छ। वहाँ जहाँ गएपनि जुन क्षेत्रमा गएपनि सेवा गर्न गएपनि वहाँ पूर्णसफलताको हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छु।

“नयाँ कुरा सिक्ने भोक वहाँमा म देख्छु।”

फोटो फिचर

TITI बाट IS -1 का प्रशिक्षार्थीको अबलोकन भ्रमण चैत्र १० गते वागीश्वरीमा

शै.व. २०८० देखि वागीश्वरी माविमा प्राविधिक धारतर्फ कक्षा ९-१२ सिभिल विषय सञ्चालनार्थ ज्ञानोदय मावि, काठमाडौंमा दुई विद्यालयवीच आपसी अनुभव आदान प्रदान तथा अध्ययन भ्रमणको क्रममा

च्यामासिंह स्थित वागीश्वरी भवन अगाडि रहेको पोखरीमा स्काउटका विद्यार्थीहरू सरसफाईमा सहभागी जनाउँदै

कमलविनायक स्थित वागीश्वरी भवन अगाडि विद्यार्थीहरू टेक्वान्डो खेलमा सहभागी जनाउँदै

मेरो सुभाब

सुमित्रा थुया

जिन्दगी जिएर त हेर
सास फेर्नुको अर्थ बुझ्नेछौ
हेरेर अनि सुनेर हुन्न यहाँ
जीवन त केवल भोगेर थाहा पाउनेछौ

आँसुलाई आफै पुछ्न सिक
यी हातको साथ अनि देख्नेछौ ।
गुनासो पोखेर हुन्न यहाँ
आखिर अन्तिम सास एकलैले फेर्नेछौ ।

पाइला अधि बढाउँदै जाऊ
खुट्टा तान्ने हजाराँ भेट्नेछौ
हारेर अनि रोएर हुन्न यहाँ
सफलता त केवल जितेरै पाउनेछौ ।

दुःख के हो एकपल्ट भोगेर हेर
आँसु पुछ्न हिम्मत पाउनेछौ
डराएर भाग्न हुन्न यहाँ अन्धकारमा दीप तिमीले बाल्नेछौ ।

यात्रा हो यो जीवन हाम्रो
हामी सबै यात्री अनि
सुख दुःख खेल सबै
मरेर लानु छ के नै छ र शून्य पाउनेछौ ।

भाजु पोखरी पुनःनिर्माण सम्पन्न हुँदै

निरु तमखु

भक्तपुर- भक्तपुरको एक प्रसिद्ध पोखरी भाजु पुखु अर्थात् भाजुपोखरी पुनःनिर्माण कार्य सम्पन्न हुन गइरहेको छ । भाजु पोखरी भक्तपुरको दुधपाटीमा भक्तपुर बहुमुखी क्याम्पसको अगाडि रहेको छ । धेरै दशकसम्म जीर्ण भई पानी सुकेको उक्त पोखरीलाई भक्तपुर नगरपालिकाले अहिले पुनःनिर्माण गरी सुन्दर रूप प्रदान गरेको छ । भाजु पोखरी मल्लशासन कालमा राजा जितामित्र मल्लको शासन कालमा प्रभावशाली मन्त्री भाजु कशःले बनाउन लगाएको इतिहास रहेको छ ।

धेरै समयसम्म भक्तपुर नगरपालिका र भक्तपुर बहुमुखी क्याम्पसबिच पोखरीको स्वामित्वलाई लिएर विवाद समेत रहेको थियो । विवाद समाधानपछि २०५९ सालदेखि पोखरी पुनःनिर्माण थलानी गरिए पनि विभिन्न कारणले रोकित पुगेको थियो । स्थानीय तहको निर्वाचन २०७४ मा निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूले पुनःनिर्माणमा कम्मर कसेर लागे पछि भने उक्त कार्य अगाडि बढेको हो । त्यसमा कोभिड-१९ को महामारीले पुनःनिर्माण कार्य सम्पन्न गर्नमा केही समय ढिलाइ हुन पुगेको थियो ।

अहिले पोखरीको

चारैतिरका सबै तहका भित्ता, पोखरीबाट पानी नचुहिने गरी पोखरीको पिँड, पोखरीको बिचमा ऐतिहासिक जलेश्वर मन्दिरसमेत पुनःनिर्माण भई पोखरीमा पानी हाल्ने कार्य हुन लागेको छ । भाजु पुखु पुनः निर्माणको ९९ प्रतिशत काय सम्पन्न भइसकेको र हालसम्म पोखरी निर्माणका लागि विभिन्न आर्थिक वर्षमा गरी भक्तपुर नगरपालिकाले ३ करोड २५ लाख चानचुन बजेट खर्च गरिसकेको भनाय वडा नं १ का वडा अध्यक्ष

श्यामकृष्ण खत्रीले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार पोखरी पुनःनिर्माणका लागि ठेक्कामा नभई स्थानीय जनताको उपभोक्ता समितिलाई जिम्मा दिई दक्ष डकर्मी र सिकर्मीहरूको परिचालन गरिएको छ ।

पोखरीमा पानी भर्ने पोखरीको दक्षिणतिरको ढाला खुसी क्षेत्रमा बेरिङ गरिसकेको छ भने पानी सफा गर्न ३ लाख लिटरको टयाङ्की बनाइसकेको छ । त्यसैबाट पानी तानेर पोखरीमा पानी राखिने

वडाअध्यक्ष खत्रीले बताउनुभयो । पोखरी पुनः निर्माणका लागि पहिले स्थानीय कृष्णप्रसाद दुमरुको अध्यक्षतामा बनेको उपभोक्ता समितिले काम गरेको र पछि जलेश्वर मन्दिर निर्माणका लागि पूर्व वडाअध्यक्ष लक्ष्मीनारायण राजलवटको अध्यक्षतामा उपभोक्ता समिति बनाइएको थियो । उपभोक्ता समितिहरूले लगत इस्टिमेटभन्दा २५ प्रतिशत कम खर्चमा निर्माण सम्पन्न गरेको पनि बताइएको छ ।

भौखेलस्थित कोटदेवी मन्दिरको पुनः निर्माण

"श्री कोटदेवी मन्दिर"
वि.स. २०५४ सालमा पुनःनिर्माण पछिको मन्दिरको स्वरूप

सोना थुया

गर्न पटक पटक दबाव दिएका थिए । मन्दिर जीर्णोद्धारका लागि स्थानीय सरकारले बजेट नहालिदिँदा दिलिपबहादुर सिंहको अध्यक्षतामा चन्दा सङ्कलन तथा स्थानीयहरूको

"श्री कोटदेवी मन्दिर"
वि.स. २०७९ सालमा पुनःनिर्माण पछिको मन्दिरको स्वरूप

आर्थिक सहयोगमा मन्दिरको जीर्णोद्धार २०७९ मंसिरमा विधिगत रूपमा सम्पन्न गरिएको हो । मन्दिर जीर्णोद्धार समापन कार्यक्रममा सहयोगी महानुभावहरूलाई धन्यवाद स्वरूप कदर पत्र वितरण गरिएको कोटदेवी मन्दिर समितिका सचिव सुवालले जानकारी दिनुभयो ।

"श्री कोटदेवी मन्दिर"
वि.स. २०५४ सालमा पुनःनिर्माण पछिको मन्दिरको स्वरूप

भक्तपुर- भक्तपुरको चाँगुनारायण नगरपालिका वडा नं. ३ कोल्पाकोट टोलमा अवस्थित ऐतिहासिक कोटदेवी मन्दिरको स्थापना परापूर्व कालमै भएको मानिन्छ । यसको स्थापना कहिले भयो भन्ने कुरा कसैसँग जानकारी र अभिलेख भेटिएको छैन । यो मन्दिर ३३ कोटी देवीहरूको एक स्वरूप कोटदेवी मानिने भएकोले यस मन्दिरको नाम श्री कोटदेवी मन्दिर रहन गएको मन्दिर समितिका सचिव राजन सुवालले बताउनुभएको छ ।

वि.स. २०५४ सालमा यो मन्दिर जीर्ण भएकोले स्थानीय निकाय र टोलका बासिन्दाहरूको श्रमदानद्वारा सिमेन्ट जडित (ढलान) बाट मन्दिर पुनः निर्माण गरिएको थियो । त्यस कार्यलाई विरोध गर्दै स्थानीय टोलका बासिन्दाहरूले पौराणिक शैलीमा मन्दिरको जीर्णोद्धार

प्रत्येक नागरिकलाई...

छ । वागीश्वरीले पनि २ वटा कलेज सञ्चालन गर्‍यो, कतिको सम्भव होला ? सम्भव छ ! संसारमा असम्भव चिज भनेको के छ र ? हामी विस्तारै जनताको साथ र सहयोगबाट अगाडि बढ्ने हो । नगरपालिकाले अहिले यही नजिकै १०० वार्डको अस्पताल सञ्चालन गरेको छ । यहाँका स्थानीय जनताको निमित्त हामीले कसैले पनि अक्सिजनको पैसा तिर्नुपर्दैन, रगतको पैसा तिर्नुपर्दैन । तपाईंको घरदैलोमा स्वास्थ्यकर्मीहरू आउनुहुन्छ । तपाईंलाई केही भयो भने २० मिनेटभित्र हामी सेवा दिन तयार छौं । हामीले त्यसअनुसार तयारी गरिरहेका छौं । यी समग्रको जग भनेको हिजो दशकौं वर्ष अगाडिदेखि अग्रजहरूले गर्नुभएको थियो, तपस्या, प्रयास र बलिदानको परिणाम हो । अहिले हाम्रो काँधमा आएको छ । हामी त्यसलाई अझ उचाइमा पुऱ्याउने कोसिस गरिरहेका छौं । त्यसैले हाम्रो शिक्षामा मात्र होइन, स्वास्थ्यमा मात्र होइन, हरेक क्षेत्रमा भक्तपुर एउटा नमुनाकै रूपमा अगाडि बढ्नुपर्छ भनेर हामी लागिरेहेका छौं । नगरपालिकाको चाहना, हाम्रो भावनाले मात्र त्यो हुने होइन । त्यहाँ काम गर्ने जनशक्ति, अस्पतालमा काम गर्ने डाक्टर, कलेजमा प्राध्यापक, शिक्षकहरू इमान्दारीपूर्वक तपाईंहरूले पढाउनुभयो; विद्यार्थीहरूलाई अनुशासनमा राख्नुभयो, मर्यादित हुन सिकाउनुभयो त्यो आफै नमुना बन्छ । त्यसकारण भक्तपुर नगरपालिकाको चाहना हाम्रो वागीश्वरी कलेजको सर्कल, ख्वपको सर्कलमात्र होइन हाम्रो भक्तपुरमा जति पनि विद्यालय र कलेजहरू छन् । त्यो सबै १०९ नमुना बन्नुपर्दछ भन्ने हामीलाई

लाग्छ । त्यो आधारमा अगाडि बढ्ने क्रममा अहिले निजी विद्यालयमा भन्दा सामुदायिक विद्यालयहरूमा भर्नाको क्रम बढेको छ । तथ्याङ्कले त्यही भन्छ । हामी खुशी छौं । हरेक क्षेत्रमा देशका विभिन्न ठाउँहरूमा जादा सामुदायिक विद्यालयहरू खत्तम छन् । यहाँ राम्रो पढाइ हुँदैन भन्छन् तर भक्तपुरका सामुदायिक विद्यालयहरू राम्रा छन् । सामुदायिक विद्यालयहरू अझ राम्रो हुँदै गइरहेका छन् । केही दिन अगाडिको कुरा हो । एउटा शिक्षक सङ्घका साथीहरू आएर भन्नुभयो, शिक्षक तालिमका निमित्त ४६ हजार डलर भक्तपुर नगपालिकाले स्वीकृती गर्नुपर्‍यो, त्यसलाई हामीले अस्विकार गर्‍यो । त्यो ४६ हजार डलर भनेको ५२, ५५ लाख रूपैया हो । हामीले भन्‍यो शिक्षक तालिम दिनुपर्छ भने कुन हिसाबले तालिम दिनुपर्‍यो । त्यसको निमित्त बजेट नगरपालिकाले नै दिन्छ । शिक्षकहरू बाहिरबाट ल्याउनुपर्‍यो भने, आन्तरिक रूपमा व्यवस्था गर्नु परे पनि हामी आफै गर्छौं । उहाँ अलि मन खिन्न गरेर जानुभयो । हामीलाई कुनै त्यो आपत्तिको विषय होइन । हामी के चाहन्छौं भने हामी केही गर्न सक्छौं । हामीले हरेक कुरा विदेशी आइसकेपछि गुरु मान्ने त्यो सोचलाई बदल्नुपर्दछ । हरेक कुरा विदेशीसँग हात थाप्ने त्यो चिन्तनलाई बदल्नुपर्दछ । हरेक कुरा हामी गर्न सक्छौं । सम्भव नै नभएको कुरा सहयोग लिनु छुट्टै कुरा हो । त्यो पनि हामी सरकार मार्फत, प्रदेश सरकार मार्फत छौं लिने गर्छौं । विदेशीको हात थाप्ने काम गर्दा आज हाम्रो देशप्रति हाम्रो सरकारप्रति विदेशीहरूको दृष्टिकोण के छ ? हामी सबैलाई थाहा छ ।

हाम्रा नेताहरूलाई गन्दैनन् । एकजना भारतीय विदेश सचिव आउँदा देखेका छौं । १४ जना हाम्रा नेताहरू भेट्न लाहन लागे, हाम्रा मन्त्रीहरू, प्रधानमन्त्रीलाई विदेशीले गन्दैनन् । हामीलाई आश्चर्य लाग्छ । हाम्रा प्रधानमन्त्री विदेश जाँदा एकजना सचिवले स्वागत गर्छन् । भारतप्रति किन नतमस्तक छन् यस्तो ? हो, त्यसैले त्यस्तो नगरौं । कमसेकम हामीले गरेर देखाऔं

हाम्रा सारा विद्यार्थी एकसेएक तयार छन् । त्यो भावनाको विकास गर्नुपर्छ । त्यसैले शिक्षा पासको निमित्त मात्र होइन, शिक्षित भएका विद्यार्थीलाई देशभक्त बनाउने, अनुशासित बनाउने र ती विद्यार्थी सबैलाई हामीले सिपमूलक तालिम दिने या भोलि आत्मनिर्भर बनाउन सक्ने गरी तयार गरौं । त्यसको निमित्त हामी शिक्षक, शिक्षिका, प्राध्यापक मित्रहरूसँग आग्रह गर्न चाहन्छौं । त्यस्तै भयो भने हाम्रा विद्यालय, कलेजबाट अगाडि बढेका विद्यार्थीहरू बेरोजगार हुने

छैन । अरूले पनि नमुनाको रूपमा लिने छन् । हामी भ.न.पा.का तर्फबाट यही सोच, यही चिन्तन यही भावनाले काम गरिरहेका छौं । कमी कमजोरी होलान्, आलोचना गरेर सच्याउने ठाउँ दिनुहोला । हामी अगाडि बढ्छौं, बढाउँछौं । यो आधारमा हामीले वागीश्वरी कलेज, वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट, वागीश्वरी मा.वि. र सबै अन्य विद्यालयहरूको तर्फबाट पनि त्यही सोचले अगाडि बढाउने सोचले अधि बढिरहेका छौं र यति कुरा राख्दै यहाँहरूलाई धेरै धेरै धन्यवाद दिँदै बिदा हुन चान्छु । धन्यवाद ।

(वागीश्वरी माविको ६४ औं, कलेजको १५ औं वार्षिकोत्सव र वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्टको स्थापना वर्षको अवसरमा फागुन ११ गतेका दिन आयोजित समारोहमा भक्तपुर नगरपालिकाका मेयर तथा वागीश्वरी कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष सुनिल प्रजापतिले व्यक्त गर्नुभएको विचारको सम्पादित अंश)

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

स्व. सुन्दरीमाया घजु

जन्म: २०१२/४/१ गते निधन: २०७९/१२/११ गते

यस वागीश्वरी कलेजकी शिक्षिका सुशिला घजुकी ममतामयी माता सुन्दरीमाया घजुको दुःखद निधन भएकोमा मृतकप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

वागीश्वरी कलेज/वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट/वागीश्वरी मावि परिवार

तुमचो, कमलविनायक, तौलाछैं, भक्तपुर-१४